

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 256-12-82, факс (044) 253-64-04
gsu@police.gov.ua
Ідентифікаційний код 40108578

№ _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

22 січня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (організації оцінки і фіксування доказів у кримінальних провадженнях, пов'язаних зі збройним конфліктом) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України Борисюк Віталій Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022150000002089 від 19.12.2022, та встановивши наявність достатніх доказів у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Магомедалієву Ахмедгаджі Габібуллаєвичу, 13.12.1998 року народження, уродженцю міста Нефтекумськ Ставропольського краю Російської Федерації, громадянину Російської Федерації, військовослужбовцю 71 мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58 загальновійськової армії Південного військового округу Збройних Сил Російської Федерації, м. Ханкала (військова частина № 16544), який зареєстрований та проживає за адресою: вулиця Скокова, буд. 191, село Величаєвське, Левокумський район, Ставропольський край, Російська Федерація, має паспорт громадянина Російської Федерації серії 0718 № 498973, виданий 13.03.2019 260018 відділом з питань міграції відділу Міністерства внутрішніх справ Росії по Левокумському району Головного управління Міністерства внутрішніх справ Росії по Ставропольському краю, індивідуальний податковий номер 261305410367,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Магомедалієв А.Г.

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Статтею 8(2)(b)(xxii) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду (далі – РС МКС) визначено, що воєнними злочинами є серйозні порушення законів і звичаїв, що застосовуються в міжнародних збройних конфліктах у встановлених рамках міжнародного права, а саме будь-яке з таких діянь: зґвалтування, сексуальне рабство, примушення до проституції, примусова вагітність, як вона визначена в підпункті (f) пункту 2 статті 7, примусова стерилізація чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Також ч. 1 ст. 76 Протоколу передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань

Відповідно до ч. 1 ст. 77 Протоколу діти користуються особливою повагою, і їм забезпечується захист від будь-якого роду непристойних посягань. Сторони, що перебувають у конфлікті, забезпечують захист і допомогу, які їм потрібні з огляду на їх вік або з будь-якої іншої причини.

Частинами першою та четвертою статті 38 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року визначено, що Держави-учасниці зобов'язані поважати норми міжнародного гуманітарного права, що застосовуються до них у випадку збройних конфліктів і мають відношення до дітей, та забезпечувати їх додержання. Згідно зі своїми зобов'язаннями за міжнародним гуманітарним правом, пов'язаним із захистом цивільного населення під час збройних конфліктів, Держави-учасниці зобов'язані вживати всіх можливих заходів з метою забезпечення захисту дітей, яких торкається збройний конфлікт, та догляду за ними.

3. Збройне захоплення територій Миколаївської області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну. Починаючи з березня 2022 року частина території Миколаївської області поступово почала переходити під контроль російських окупаційних військ. Внаслідок цього, ряд населених пунктів, серед яких місто Снігурівка Баштанського району Миколаївської області, з березня по листопад 2022 року контролювалися представниками російських окупаційних військ. Військовослужбовці ЗС РФ розмістилися на території вказаного населеного пункту, де на той час перебувало цивільне населення.

4. За результатами досудового розслідування встановлено, що громадянин РФ Магомедалієв Ахмедгаджі Габібullaєвич, 13.12.1998 року народження, будучи учасником добровольчого військового загону спеціального призначення «Ахмат» та, перебуваючи у складі 71 мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58 загальновійськової армії Південного військового округу Збройних Сил Російської Федерації (військової частини № 16544), з 26.04.2022 проходив службу та брав активну участь у військових діях проти України. Зокрема, з вересня по листопад 2022 року на території міста Снігурівка Баштанського району Миколаївської області.

5. На початку листопада 2022 року (не пізніше 10.11.2022) в період часу з 13 по 16 год (точну дату та час не встановлено) Магомедалієв А.Г., одягнений у військову форму ЗС РФ, рухався за кермом автомобіля чорного кольору марки ВАЗ 21099, без номерних знаків, поруч з подвір'ям Снігурівського ліцею № 3 Снігурівської міської ради Баштанського району Миколаївської області, який розташований за адресою: вул. Чайковського, м. Снігурівка, 55, Баштанський район, Миколаївська область (далі – ліцей). В той час на території подвір'я ліцею перебували неповнолітні особи Іванова Єлизавета Олександрівна, 05.02.2009 року народження, та Весела Анна Сергіївна, 08.02.2007 року народження, які на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, були одягнені в цивільний одяг. Помітивши Іванову Є.О. та Веселу А.С., Магомедалієв А.Г. зупинив автомобіль та відчинив водійське вікно, після чого відкрито демонструючи вогнепальну зброю, усвідомлюючи, що перед ним неповнолітні цивільні особи, які не мають можливості чинити опір, висунув їм вимогу сісти до салону автомобіля, на якому вони прослідували до житлового будинку № по вулиці в м. Снігурівка Баштанського району Миколаївської області.

У подальшому, Магомедалієв А.Г., завів Іванову Є.О. та Веселу А.С. до однієї із квартир зазначеного житлового будинку, яка розташована на першому поверсі під'їзду № , де також перебувало троє інших невстановлених військовослужбовців ЗС РФ.

Магомедалієв А.Г., маючи на меті вчинити насильницькі дії сексуального характеру стосовно неповнолітньої Іванової Є.О., діючи умисно, усвідомлюючи, що перед ним неповнолітня цивільна особа, яка не має можливості чинити опір, примусив її вживати алкогольні напої, після чого наказав пройти з ним до сусідньої квартири, яка розташована на першому поверсі під'їзду № житлового будинку № по вулиці в м. Снігурівка Баштанського району Миколаївської області.

Далі Магомедалієв А.Г., будучи озброєним, у продовження реалізації умислу, спрямованого на вчинення насильницьких дій сексуального характеру стосовно Іванової Є.О., в порушення вимог ст. 8(2)(b)(xxii) РС МКС, ст. 27 ЖК(IV), ст. 75(2)(b), ст. 76(1), ст. 77(1) ДП І, усвідомлюючи, що остання є неповнолітньою цивільною особою та буде підкорюватись будь-яким вимогам з огляду на її стан алкогольного сп'яніння і обстановки, яка склалася, вчинив зґвалтування, а саме вагінальне проникнення із використанням своїх геніталій в тіло потерпілої, внаслідок чого порушив її сексуальну свободу та автономію, а також спричинив фізичний біль і моральні страждання, тобто вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Отже, військовослужбовець ЗС РФ, Магомедалієв Ахмедгаджі Габібулласевич, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, вчинив сексуальне насильство у формі зґвалтування, чим порушив вимоги ст. 8(2)(b)(xxii) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду, ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, а також ст. 75(2)(b), ст. 76(1), ст. 77(1) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року.

Таким чином, Магомедалієв Ахмедгаджі Габібуллаєвич підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (організації оцінки і фіксування доказів у кримінальних провадженнях, пов'язаних зі збройним конфліктом) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України

Віталій БОРИСЮК

ПОГОДЖУЮ

Заступник начальника другого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, пов'язані із сексуальним насильством, Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора

«22» січня 2025 року

Ірина САМБОРСЬКА

Магомедалієву А.Г. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
-

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Магомедалієву А.Г.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

«_____» год «_____» хв «_____» _____ 2025 року

Підозрюваний:

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (організації оцінки і фіксування доказів у кримінальних провадженнях, пов'язаних зі збройним конфліктом) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України

Віталій БОРИСЮК